

(888) “द्वै स्वप्ने” (I-श्वदि:-१००६. अक. अनि. पर.)

“द्वै स्वप्ने द्रायति, द्राति कुत्सिते गमने लुकि ॥” (श्लो. ६) इति देवः ।
 द्रायकः-यिका, द्रापकः-पिका, दिद्रासकः-सिका, दाद्रायकः-यिका ;
 इत्यादीनि समस्तान्यपि रूपाणि आदादिकदाषातुवत् (८३३) ज्ञेयानि ।
 शतरि ^१निद्रायन्-न्ती, इति रूपमिति विशेषः । ^२निद्रा, ^३निद्रालुः,
 तन्द्रालुः, ^४निद्रः इति रूपाण्यस्य भवन्तीति विशेषः ।

(889) “द्विष अप्रीतो” (II-अदादि:-१०१३. सक. अनि. उभ.)

द्वेषकः-षिका, द्वेषकः-षिका, ^१दिद्विक्षकः-क्षिका देद्विषकः-षिका ;
 द्वेष^२-ष्टी, द्वेषयिता-त्री, दिद्विक्षिता-त्री, देद्विषिता-त्री ;
^३द्विषन् [शत्रुं, शत्रोर्वा]-ती, द्वेषयन्-न्ती, दिद्विक्षन्-न्ती ; —
^४द्वेक्ष्यन्-न्ती-ती, द्वेषयिष्यन्-न्ती-ती, दिद्विक्षिष्यन्-न्ती-ती ; —
 द्विषाणः, द्वेषयमाणः, दिद्विक्षमाणः, देद्विष्यमाणः ;
 द्वेक्ष्यमाणः, द्वेषयिष्यमाणः, दिद्विक्षिष्यमाणः, देद्विषिष्यमाणः ;

१. शतरि, आयादेशे रूपम् । स्त्रियां नुम् ।
२. निपूर्वकादस्मात् ‘आतश्चोपसर्गे’ (३-३-१०६) इत्यञ् ।
३. निपूर्वकात्, तत्पूर्वकादस्मात् ‘स्पृष्टिगृहिपतिदयिनिद्रातन्द्रा—’ (३-२-१५८)
 इत्यादिना तच्छीलादिषु कर्तृषु आलुच्प्रत्ययः । तच्छब्दे दकारस्य नकारः, सूत्रे
 तन्द्रा इति निर्देशात् ।
४. निद्रातीति निद्रः । कर्तरि, ‘आतश्चोपसर्गे’ (३-१-१३६) इति कप्रत्ययः ।
५. सज्जन्ताण्वुलि, ‘इको झल्’ (१-२-९) इति सनः कित्त्वे, ‘षढोः कः सि’
 (८-२-४१) इति षकारस्य ककारे, सकारस्य मूर्धन्ये च रूपमेवम् । एवं सज्जन्ते
 सर्वत्र प्रक्रिया ज्ञेया ।
६. वृचि, गुणे, ‘घुना घुः’ (८-४-४१) इति घुत्वेन टकारे च रूपम् । एवं तव्यदा-
 दिष्वपि ज्ञेयम् ।
७. ‘द्विषः शत्रुर्वा’ (वा. २-३-६९) इति शतरि कर्मणि षष्ठीविकल्पः ।
८. स्यप्रत्यये, षकारस्य ककारे, प्रत्ययसकारस्य मूर्धन्ये च रूपमेवम् ।
- A. ‘निद्रायदिन्दीवरभाजि मज्जन्प्राणधीस्तत्र च तं दर्शे ॥’ धा. का. २. ३०,